

Acció Ciudadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

serenitat i construcció

Es innegable que estem assistint a uns moments d'intensa transformació.

Cauen, pel propi pes de la seva ineficàcia, totes les raons que constitueixen el nexa de l'ordre de coses que s'està liquidant.

El progressiu desvetllament intel·lectual del poble aixampla els horitzons de l'avenir i el procés transformatori és inevitable, per quan obeeix a les mateixes lleis naturals de la progressió intel·lectual.

L'avenir és pastat del passat i del present; pretenir l'obtenció d'aquest futur sense valer-nos de l'exemple del passat i sense preocupar-nos de les necessitats del present, seria un absurd.

O sigui accidentar, amb la nostra impetuositat, la transició que amb lògica natural determina el nostre desvetllament sense concretar, sense construir abans l'acanalament de les noves concepcions, és decretar, a priori, el propi suïcidi a les nostres aspiracions.

Què més voldrien els que veuen que se'ls escapen dels dits els seus privilegis i que el seu concepte diví d'autoritat s'hi oposa, amb l'expressa voluntat del poble, un concepte humaníssim, no ja d'autoritat, sinó de legislació conscient, que més voldrien sinó que els impacients contestessin amb violència al legalisme dels que vàrem erigir perquè plasmessin l'exacte sentiment del poble, a fi de poder, ells, fer servir l'accident com a prova de la manca de garanties que té, pels ciutadans, tot règim de llibertat, i endur-se'n així, fent-la servir pels seus interessos particulars, l'atenció dels feryorosos egoistes.

Es la única probabilitat que veuen ells que els resta, i és de creure que faran tots els possibles per provocar-la.

Naturalment que la reacció del poble en contra seu no es faria esperar i seria contudent, però hem de tenir en compte, si volem envoltar-nos de l'aureola dignificadora del civisme, si volem que el passat de la nostra història humaníssima sigui un espill de plenitud i de guiatge, en el camí d'efectivitat de les promeses d'un poble disciplinat, que aspira a la seva perfecció, si volem esdevenir la vanguardia del món, que ens hem d'oposar a totes

olot, 19 de setembre 1931,—any II.—núm. LXXX.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.